

Afviklingen nu i Stedet for at vente et Aar, saa at vi kunde undgaa den Uro, som saadanne stadige Toldændringer selvfølgelig er for Erhvervslivet ved Omregning af Priserne, Automatsalget o. s. v.; alle de Vanskeligheder og Ulemper, der knytter sig dertil, var det saare naturligt at undgaa paa den Maade. Nu er et stort Flertal, 14 af Udvalgets Medlemmer, enedes om, at det vilde være langt at foretrække, om vi nu kunde faa det hele afviklet og kunde komme ind paa en fast Ordning og derved skaffe den paagældende Industri den Ro og Tryghed, som den har Grund til at ønske. Derfor foretager vi det nu paa een Gang.

Vi gaar 10 Ø. længere ned i Toldbeskyttelse, end Finansministeren foreslog, men dog ikke saa langt, som vi vilde være kommet, hvis vi havde ventet et Aar og havde taget de 60 Ø. Dette er ud fra den ganske saglige Beregning, som vi har faaet fra Finansministeriets Embedsmænd, at det vilde svare til den Toldbeskyttelse, som var tiltænkt Tobaksindustrien i 1908. (*Dahlgaard*: Nej!). Jo, det var med den Begrundelse, vi henvendte os til Finansministeriet. Vi ønskede at faa at vide, hvad der vilde svare dertil, og det har vi faaet at vide, og det har vi kunnet slutte os til. Siden 1908 er Tobaksindustrien blevet stærkt belastet med Afgift og med Raastoftold. Naar vi saa alligevel ikke gaar med til en større Toldbeskyttelse end i 1908, maa man vel sige, at Industrien snarere staar ugunstigere, end den stod den Gang. Men først og fremmest har vi kunnet slutte os til denne Ordning for at faa Ro og Tryghed i Industrien, hvad jeg tror, at vi alle undtagen det ærede Medlem Hr. Dahlgaard er enige om vil være en Betingelse for og fremmende for en Prisnedsættelse, thi saa længe der er Usikkerhed, vil Industrien være betænkelig. Nu skabes der et vist fast Grundlag, og nu vil der i højere Grad end ellers være Mulighed for Prisnedsættelser.

Finansministeren (*N. Neergaard*): Som det blev nævnt af den ærede sidste Taler og ogsaa af den ærede Ordfører, fremkommer dette Forslag angaaende Cigartold og som Følge deraf ogsaa om, at de øvrige Sætsler vedrørende Toldbeskatningen af Tobak føres over fra Luksustoldloven til den permanente Toldlov, ikke paa mit Initiativ, men som Følge af en Forespørgsel fra Udvalget om, hvad Resultatet vilde blive, hvis man, alle Forhold tagne i Betragtning, nu satte Toldbeskyttelsen til det samme, som var ment i 1908.

Jeg følte mig tiltalt af det Ønske, der

var opstaaet i Udvalget, og jeg skal sige, af hvilken Grund: fordi det er en overordentlig uheldig Ting baade for Statsfinanserne og for Erhvervslivet at leve under en evig Usikkerhed med midlertidige Love. For Statsfinanserne spiller denne Cigartold jo ingen Rolle, men hvad der derimod spiller en overordentlig betydningsfuld Rolle, er Raatobaktolden, og det var for mig af højeste Vigtighed i en vanskelig Finansperiode at sikre Raatobaktolden som en permanent Told, saa man ikke skulde være usikker forud for Udløbet af enhver midlertidig Toldlov, om man nu fik den forlænget.

Dertil kommer, at jeg i og for sig ikke finder det ubilligt. Vi har jo nu været enige om, at den egentlige Krisetold skulde bortfalde, men vi har dog vist ogsaa været klare paa, at der saa vilde blive en Debat om, hvordan man endeligt efter denne Gyngen op og ned skulde fastsætte Cigartolden, og da vilde det dog ikke være naturligt at vælge 1908 som Udgangspunkt. Selv om vi ikke er tilbøjelige til ellers at ville retablere Tolden af 1908 paa Grund af de ændrede Prisforhold, saa vilde det dog her være naturligt at gøre det, idet nemlig Tobakserhvervet er blevet ramt af en saa overordentlig stor og tung Belastning i den mellemliggende Tid, at det efter min Mening ikke vilde være ret forsvarligt ikke at tage noget Hensyn dertil.

Jeg har været enig i, at det var en meget stor Fordel, at vi klarede dette Forhold allerede nu og ikke ventede endnu et Aar, thi jeg er ganske enig i, hvad det ærede Medlem Hr. Borgbjerg udtalte, at denne Usikkerhed har bidraget i høj Grad til, at man ikke har kunnet faa et naturligt Prisleje, og ogsaa har bidraget i ikke ringe Grad til Usikkerheden i Beskæftigelsesgraden.

Der er altsaa ingen Grund til at himle op om Toldbeskyttelsestendenser, for der er, som sagt, ikke gjort noget som helst andet end at føre Tolden paa Cigarer tilbage til det, der var Forudsætningen i 1908. Og naar det ærede Medlem Hr. Dahlgaard er saa meget misfornøjet med, at man overhovedet kommer ind paa Spørgsmaalet om Forhøjelser, saa forstaar jeg ikke, hvorledes han kan stille Forslag om, at Pelsværkstolden skal gaa op til 30 pCt., medens den nu staar paa 20 pCt. Hvis det ærede Medlem Hr. Dahlgaard ikke tror, at det er en Beskyttelse, saa tager han i høj Grad fejl. At forhøje Pelsværkstolden, som nu er 20 pCt. af Værdien, til 30 pCt. af Værdien er en